

Î N C H E I E R E

13 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Raisei Peșterean, Peșterean Pavel și Duca Valerii împotriva Consiliului orașenesc Orhei, Primăriei orașului Orhei și Întreprinderii Municipale Regia „Apă-Canal Orhei” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Protecția Consumatorului și Agenția Națională pentru Protecția Concurenței cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 25 martie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a ț ă :

La 07 august 2012, Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii au depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Orhei, Consiliului orașenesc Orhei, întreprinderea municipală „Apă-Canal Orhei”, intervenienți accesorii Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Agenția Națională pentru Protecția Concurenței, cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiuni reclamanții au indicat că prin decizia Consiliului orașenesc Orhei nr. 7.24 din 20 mai 2008 „Cu privire la tarifele pentru serviciile de alimentare cu apă potabilă, de canalizarea și epurarea a apelor uzate”, au fost aprobate tarifele pentru serviciile de alimentare cu apă potabilă a populației în mărime de 11 lei m³ și pentru evacuarea și epurarea apelor uzate în mărime de 2 lei m³.

Ulterior, prin decizia Consiliului orașenesc Orhei nr.1.1 din 14 ianuarie 2011 „Cu privire la tarifele pentru serviciile de alimentare cu apă potabilă, de canalizare și epurarea a apelor uzate”, au fost aprobate tarifele pentru serviciile alimentare cu apă potabilă a populației în mărime de 12 m³ și pentru evacuarea și epurarea apelor uzate în mărime de 3 lei m³.

Susțin că la 08 aprilie 2011, prin decizia Consiliului orășenesc Orhei nr. 4.2.2 „Cu privire la modificarea deciziei Consiliului orășenesc Orhei nr. 1.1 din 14 ianuarie 2011”, a fost aprobat graficul de ajustare a tarifelor la serviciile publice de alimentare cu apă, de canalizare și epurarea apelor uzate, în vederea majorării treptate a tarifelor pentru serviciile publice de alimentare cu apă potabilă, de canalizare și epurare a apelor uzate.

Afirmă că tarifele pentru serviciile menționate au fost majorate în legătură cu faptul că ÎM Regia „Apă-Canal Orhei” SA a primit un credit acceptat de Consiliul orășenesc Orhei prin Decizia nr. 121 din 17 noiembrie 2010.

Consideră reclamanții că acțiunile Consiliului orășenesc Orhei și ale ÎM Regia „Apă-Canal Orhei” SA sunt o înțelegerile prin ce are de suferit populația orașului Orhei, fiind încălcate prevederile Legii Cu privire la concurență.

Solicită anularea deciziilor Consiliului orășenesc Orhei nr. 1.1 din 14 ianuarie 2011, „Cu privire la tarifele pentru serviciile publice de alimentare cu apă potabilă, de canalizare și epurare a apelor uzate” și nr.4.2.2 din 08 aprilie 2011 „Cu privire la modificarea deciziei Consiliului orășenesc Orhei nr. 1.1 din 14 ianuarie 2011”.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 25 martie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău 27 noiembrie 2013, a fost respinsă cererea de apel depusă de Raisa Peșterean, Pavel Peșterean și Valeriu Duca și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 ianuarie 2014, Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurenții au invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor judecătorești considerând că la caz atât prima instanță cât și instanța de apel au interpretat eronat normele de drept material și procedural.

Menționează că instanța de apel contrar prevederilor art. 373 al. (5) CPC nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și nu a luat în considerație faptul că deoarece la emiterea Deciziei Consiliului orășenesc Orhei nr.1.1 din 14 ianuarie 2011 nu au fost încălcate drepturile consumatorilor, hotărârea primei instanței a fost contestată doar în partea respingerii acțiunii cu privire la anularea Deciziei Consiliului orășenesc Orhei nr. 4.2.2 din 08 aprilie 2011.

Totodată recurenții susțin că, în cadrul examinării cauzei, instanța de apel, a ignorat prevederile secțiunii IV al Metodologiei determinării, aprobării și aplicării tarifelor pentru serviciile publice de alimentare cu apă de canalizare și epurare a apelor uzate aprobată prin Hotărârea Consiliului de Administrare al ANRE nr. 164 din 29 noiembrie 2004, în care sunt indicate expres consumurile și cheltuielile care nu se includ la calcularea tarifelor și nu a stabilit în ce mod prevederile secțiunii IV al Metodologiei menționate au tangență cu Decizia Consiliului orășenesc Orhei nr. 4.2.2 din 08 aprilie 2011 cu privire la ajustarea tarifelor în legătură cu semnarea contractului de credit, pe când din răspunsul Primarului orașului Orhei rezultă cu certitudine că la majorarea tarifelor s-a condus doar de condițiile contractului de credit.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse și în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Peșterean Raisa, Peșterean Pavel și Duca Valerii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva